

*Małgorzata Siwek**

ORGANY SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO A DZIAŁALNOŚĆ POLICJI

1. ZAGADNIENIA WSTĘPNE

W sposobie organizacji i funkcjonowania Policji w Polsce zauważa się obecność decentralizacji. Jak podaje Stanisław Pieprzny, znawca problematyki policyjnej i autor wielu publikacji poświęconych tej tematyce, decentralizacja w Policji, podobnie jak w całej administracji publicznej, postrzegana jest jako element demokratyzacji oraz budowy państwa obywatelskiego. Wszelkie zmiany zadań i kompetencji służyc mają poprawie efektywności i skuteczności działania poszczególnych organów administracji. Według autora dotyczy to w szczególności Policji, która w obliczu przestępczości musi być bardzo funkcjonalna i sprawna¹.

Zakres kompetencji powierzonych zdecentralizowanym organom administracji publicznej wobec działalności Policji ma znaczący wpływ na realizację zadań z zakresu ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, które zostały powierzone do wykonywania zarówno organom samorządowym, jak i służbie policyjnej. Zgodnie z artykułem 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990² roku o Policji (dalej: ustawa policyjna), Policja jest umundurowaną i uzbrojoną formacją służącą społeczeństwu i przeznaczoną do ochrony bezpieczeństwa ludzi oraz utrzymywania bezpieczeństwa i porządku publicznego. Właśnie ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego należą do zadań własnych odpowiednich jednostek samorządu terytorialnego: gminy, powiatu i województwa. Przepis art. 7 ust.1 pkt.14 ustawy z dnia 8 marca o samorządzie gminnym³ wyraźnie stanowi, iż zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy, a w szczególności polegać ma m. in. na zapewnieniu porządku publicznego i bezpieczeństwa. O kompetencjach powiatu w zakresie ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego stanowi ustawa z dnia 5

* Mgr, Katedra Historii Administracji; Wydział Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji, Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

¹ S. Pieprzny, *Policja. Organizacja i funkcjonowanie*, Warszawa 2011, s. 58.

² Tekst jedn. Dz.U. 2011, Nr 287 poz. 1687 ze zm.

³ Dz.U. 2001, Nr 142, poz. 1591.

czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym⁴. Przepis artykułu 4 ust. 1 pkt. 15 i 16 tej ustawy mówi m. in., iż powiat wykonuje określone ustawami zadania publiczne o charakterze ponadgminnym w zakresie m. in. porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli. Natomiast do zakresu działania samorządu województwa zgodnie z artykułem 14 ust. 1. pkt. 14 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 o samorządzie województwa⁵ należy wykonywanie zadań o charakterze wojewódzkim określonych ustawami, w szczególności zaś w zakresie m. in. bezpieczeństwa publicznego.

2. ZARYS HISTORII ROLI SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO WOBEC POLICJI

Współcześnie istniejąca polska Policja, w aspekcie swej działalności, odwołuje się do tradycji funkcjonowania międzywojennej Policji Państwowej (dalej: PP). Należy zauważyć, że przy okazji tworzenia Policji Państwowej, rozważano w sejmie dwie propozycje dotyczące sposobu jej zorganizowania, z których jedna przewidywała utworzenie oddzielnych formacji policyjnych związanych z lokalnymi władzami. Drugi zaś projekt, który został następnie przyjęty, zakładał powołanie PP jako jednolitego organu rządowego o strukturze organizacyjnej przystosowanej do administracyjnego podziału kraju. W efekcie czego Policja, w Polsce międzywojennej, określona została jako państwowa organizacja służby bezpieczeństwa będąca organem wykonawczym władz państwowych i samorządowych⁶. Najważniejszy akt prawny dotyczący służb policyjnych II RP, jakim była ustawa z dnia 24 lipca 1919 roku o Policji Państwowej⁷, określał kompetencje przyznane, wobec tych organów, ówczesnym władzom samorządowym. Według art.14 teje ustawy, Policja zobowiązana była udzielić pomocy na wezwanie odpowiednich jednostek samorządowych, a gminy miały obowiązek przekazać lokale przeznaczone na posterunki Policji za opłatą, o czym stanowił artykuł 3 tego aktu prawnego. Odpowiedzialność za koszty utrzymania tej formacji porządkowej ponosił Skarb Państwa, przy czym w 25% były one pokrywane także przez powiatowe związki komunalne⁸. Model Policji ukształtowany w pierwszych latach po odzyskaniu przez Polskę niepodległości był następnie krytykowany jako nadmiernie zdecentralizowany. Wydarzenia związane z przewrotem majowym w 1926 roku przyczyniły się do ograniczenia zakresu oddziaływania władz samorządowych na Policję. Dla przykładu, w roku

⁴ Dz.U. 2001, Nr 142, poz. 1592.

⁵ Dz.U. 2001, Nr 142, poz. 1590.

⁶ A. Abramski, S. Sagan, *Policja*, [w:] *Prawo policyjne*, pod red. S. Sagan, Katowice 1992, s. 27.

⁷ Dz.Pr. P.P. Nr 61, poz. 363.

⁸ A. Abramski, S. Sagan, *Policja...*, s. 27.

1928 koszty funkcjonowania Policji przejął już w całości budżet państwa. Doszło wówczas do większej centralizacji Policji i zwiększenia jej autonomii w strukturach organów administracji państwowej⁹.

Już w trakcie trwania II wojny światowej polscy komuniści opracowali projekt służby policyjnej, która miała zostać powołana do istnienia w powojennej Polsce. Pierwsze plany komunistów odnosiły się do utworzenia przez nich Milicji Ludowej jako formacji policyjnej i zakładały m. in. podporządkowanie jej jednostek władzom terytorialnym, co z kolei tworzyć miało z niej organ zdecentralizowany, ściśle powiązany z terenowymi przedstawicielami władzy. Regulacje te nigdy nie zostały urzeczywistnione, bowiem władze komunistyczne, po odzyskaniu przez Polskę niepodległości, powołały w rezultacie do istnienia Milicję Obywatelską. Przewidywany (zdecentralizowany) system organizacyjny tej formacji został w efekcie wykluczony na rzecz wprowadzenia, charakterystycznej dla organizacji zmilitaryzowanej, hierarchicznej budowy jej struktury z Komendą Główną na czele¹⁰.

Dnia 6 kwietnia 1990 roku uchwalona została ustawa o Policji, na mocy której nastąpił koniec istnienia Milicji Obywatelskiej. Rozpoczął się wówczas proces nowego kształtowania struktur organizacyjnych polskich służb porządkowych. Właściwe jednostki samorządu terytorialnego nabyły wówczas m. in. prawo opiniowania, powoływania i odwoływania komendantów komisariatów oraz prawo żądania od organów policyjnych wyjaśnień i przywrócenia stanu zgodnego z porządkiem prawnym¹¹. Był to dopiero początek kształtowania wzajemnych relacji pomiędzy zdecentralizowanymi jednostkami administracji państwowej a Policją.

3. STRAŻE GMINNE

Straże gminne (miejskie) zostały powołane do istnienia w 1990 roku i przez ponad siedem lat ich działalność była uregulowana ustawą o Policji. Zmiana w tym zakresie nastąpiła dnia 29 sierpnia 1997 r., kiedy to uchwalona została ustawa o strażach gminnych¹². Została wówczas powołana samorządowa, umundurowana formacja, której, jako zadanie, powierzono ochronę porządku publicznego na terenie gminy. W artykule 1 tejże ustawy postanowiono, iż do

⁹ S. Pieprzny, *Policja...*, s. 14.

¹⁰ P. Majer, *Milicja Obywatelska w systemie władzy PRL (zarys problematyki i źródła)*, Toruń 2003, s. 24 – 43.

¹¹ A. Misiuk, *Model Policji w Polsce w latach transformacji systemowej po 1990 roku*, [w:] *Policja w Polsce. Stan obecny i perspektywy*, tom I, pod. red. A. Szymaniak, W. Ciepiała, Poznań 2007, s. 57-58.

¹² Dz.U. Nr 123, poz. 779 ze zm.

ochrony porządku publicznego na terenie gminy może zostać utworzona samorządowa, umundurowana formacja tj. straż gminna. Artykuł 2 tego aktu prawnego stanowi, że w gminach, w których organem wykonawczym jest prezydent miasta lub burmistrz, straż ta nosi nazwę straży miejskiej. Kompetencje do utworzenia straży gminnej posiada rada gminy, jednak z jednoczesnym zasięgnięciem opinii właściwego terytorialnie komendanta wojewódzkiego Policji. Przewidziano również możliwość tworzenia przez sąsiadujące gminy z jednego województwa wspólnej straży, pod warunkiem zawarcia porozumienia i zasięgnięcia opinii właściwego terytorialnie komendanta wojewódzkiego Policji. Radzie gminy przyznane zostały także uprawnienia w zakresie rozwiązania straży po zasięgnięciu opinii właściwego terytorialnie komendanta wojewódzkiego Policji. Natomiast koszty funkcjonowania straży gminnej są pokrywane z budżetu gminy¹³.

4. KOMPETENCJE SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO WOBEC POLICJI

Obecny zakres wpływu jednostek samorządowych na działalność organów policyjnych określa głównie ustawa policyjna, która wskazuje poszczególne przypadki ingerencji tych organów wobec Policji. W związku z tym możemy mówić o kompetencjach jednostek samorządowych względem ich udziału w obsadzaniu stanowisk w Policji. Zgodnie z artykułem 6c. ust. 1. w/w aktu prawnego komendant powiatowego (miejskiego) Policji powołuje i odwołuje komendant wojewódzki Policji po zasięgnięciu opinii starosty. Powołania i odwołania komendanta rejonowego Policji dokonuje zaś Komendant Stołeczny Policji po zasięgnięciu opinii Prezydenta miasta Warszawy. Wyrażenie swego stanowiska w tym przedmiocie przez właściwy organ samorządowy nie ma charakteru wiążącego, bowiem w sytuacji, gdy komendant wojewódzki lub Komendant Stołeczny Policji nie otrzymają od starosty lub prezydenta opinii w tej kwestii, to po upływie czternastu dni od dnia przedstawienia wniosku o jej wydanie, mogą odpowiednio sami powołać lub odwołać komendanta powiatowego (miejskiego) bądź komendanta rejonowego Policji. W przypadku powołania lub też odwołania komendanta komisariatu, którego dokonuje komendant powiatowy (miejski) ustawodawca przewidział obowiązek zasięgnięcia wcześniejszej opinii właściwego terytorialnie wójta, burmistrza albo prezydenta miasta. Opiniowanie to nie dotyczy natomiast powołania i odwołania komendanta komisariatu specjalistycznego, czyli np. kolejowego, wodnego, lotniczego, co nie stanowi o tym, iż jednostki te nie są zobowiązane do współdziałania z samorządem terytorialnym. Regulacja dotycząca konieczności zasięgnięcia

¹³ K. Sławik, *Zarys systemu prawa policyjnego*, Warszawa 2011, s. 187.

opinii właściwego organu samorządowego nie objęła natomiast sytuacji, w której nastąpiło zwolnienie stanowiska komendanta powiatowego i komendanta rejonowego Policji. W takim przypadku, o powołaniu na te stanowiska jednego z ich zastępców lub wyznaczonego oficera na czas nie dłuższy niż sześć miesięcy, decyduje samodzielnie odpowiednio albo komendant wojewódzki albo Komendant Stołeczny Policji. Unormowania te są przejawem posiadania przez organy samorządowe ustalonych kompetencji wobec Policji, które umożliwiają im ingerencję w proces obsadzania poszczególnych stanowisk policyjnych. Skorzystanie lub nieskorzystanie przez jednostki samorządowe z tych uprawnień nie pozbawia jednak Policji samodzielności decyzyjnej w tym zakresie.

Ustawa o Policji (w części ustrojowej) zawiera także unormowania dotyczące składania przez Policję sprawozdania z działalności i informacji o stanie porządku i bezpieczeństwa publicznego na żądanie wojewody i organów samorządu terytorialnego. Komendanci Policji zostali zobowiązani do składania rocznego sprawozdania dotyczącego tych zagadnień odpowiednio właściwym wojewodom, ale także starostom, wójtom, burmistrzom lub prezydentom miasta oraz radom powiatu i radom gmin. W sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa publicznego lub zakłócenia porządku publicznego takie sprawozdanie i informacje muszą zostać złożone tym organom niezwłocznie, na każde ich żądanie. Inaczej jest natomiast w razie składania przez Komendanta Stołecznego Policji w/w sprawozdania i informacji, ponieważ ma on obowiązek przekazać je bezpośrednio Wojewodzie Mazowieckiemu, a w zakresie dotyczącym działalności Policji na obszarze miasta Warszawy – Prezydentowi m. st. Warszawy i Radzie m. st. Warszawy. Dodatkowo należy zaznaczyć, że rada powiatu i rada gminy, na podstawie w/w sprawozdań i informacji, może określić, w drodze uchwały, istotne dla wspólnoty samorządowej zagrożenia bezpieczeństwa i porządku publicznego. Jednakże znowu zastrzeżone zostało ustawowo, iż uchwała taka nie może dotyczyć wykonania konkretnej czynności służbowej przez Policję ani też określać sposobu wykonywania przez nią zadań. Taka regulacja ma zapewne na celu podkreślenie ogólnej zasady, iż odpowiednie jednostki samorządowe nie mogą decydować ani też wpływać na działalność *stricte* policyjną.

Inny rodzaj powiązań pomiędzy organami samorządowymi a Policją stanowi kwestia odnosząca się do prawa żądania przez władze samorządowe przywrócenia stanu zgodnego z porządkiem prawnym lub podjęcia działań zapobiegających naruszeniu prawa, a także zmierzających do usunięcia zagrożenia bezpieczeństwa i porządku publicznego. To uprawnienie określone zostało w art. 11 ustawy policyjnej, który stanowi, iż wójt, burmistrz, prezydent miasta lub też starosta może żądać od właściwego komendanta Policji tego rodzaju zachowań. Ustawodawca zastrzegł jednakże, iż tego typu żądanie nie może dotyczyć m. in. czynności z zakresu ścigania wykroczeń, wykonania konkretnej czynności służbowej przez Policję, a także określenia sposobu

wykonywania przez nią zadań, co z kolei stanowi kolejny przykład wyłączenia działań, które należą jedynie do czynności zawodowych Policji, spod zwierzchnictwa organów samorządowych. Wyraźnie zostało również zaznaczone, że wyłączną odpowiedzialność za treść takiego żądania ponoszą odpowiednio wójt, burmistrz, prezydent miasta lub starosta. Wprowadzona została konieczność niezwłocznego przekazania przez właściwego komendanta Policji takiego żądania komendantowi wyższego stopnia, w razie gdyby nie był on w stanie wykonać zawartych w nim dyspozycji. Wskazany został także środek nadzoru wojewody nad samorządem terytorialnym, bowiem w sytuacji przedstawienia przez właściwy organ samorządowy żądania, które narusza prawo, jest ono nieważne, a jego nieważność stwierdza wojewoda.¹⁴

Organy samorządowe posiadają także kompetencje w zakresie tworzenia i funkcjonowania rewirów dzielnicowych i posterunków Policji, które zostały określone m. in. w wytycznych nr 5 Komendanta Głównego Policji z dnia 20 sierpnia 2004 roku w sprawie zasad organizacji i funkcjonowania posterunku Policji¹⁵. Zgodnie z tymi wytycznymi, rewiry oraz posterunki powołane są do realizacji podstawowych zadań policyjnych na terenach gmin wiejskich i miejskich niemających komisariatów w związku z potrzebą zapewnienia mieszkańcom możliwości zgłaszania o sytuacjach zagrażających bezpieczeństwu ludzi i mienia, porządku publicznego, a także stworzenia warunków umożliwiających szybszą reakcję na przestępstwa i wykroczenia. Decyzja o utworzeniu posterunku Policji powinna być poprzedzona analizą stanu bezpieczeństwa na terenie gminy lub gminy-miasta oraz konsultacjami z przedstawicielami samorządu terytorialnego. Przystępując do tworzenia posterunku Policji, w szczególności należy zbadać możliwości pomocy ze strony władz gminnych w zakresie udostępnienia nieodpłatnie lub na preferencyjnych warunkach lokalu na siedzibę posterunku, a także gotowość uzupełnienia etatów na zasadach określonych w art. 13 ust. 4 ustawy Policji (przepis tego artykułu zostanie omówiony w dalszej części). Kierownika rewiru oraz kierownika posterunku mianuje i zwalnia komendant powiatowy (miejski) po zasięgnięciu opinii odpowiednio wójta, burmistrza, prezydenta miasta, chyba że do wyrażenia opinii w tej sprawie upoważniony został organ wykonawczy jednostki pomocniczej gminy. Ustawa wskazuje także najważniejsze kompetencje kierownika rewiru oraz posterunku, które są kluczowe dla wykonywania zadań policyjnych na poziomie lokalnym, najbliższym społeczności. Wymienione zostały zatem takie zadania w/w kierowników jak: rozpoznawanie zagrożeń i przeciwdziałanie przyczynom ich powstania, inicjowanie i organizowanie działań społeczności

¹⁴ S. Pieprzny, *Policja...*, s. 67.

¹⁵ Dz. Urz. KGP Nr 16, poz. 105 ze zm.

lokalnych, mających na celu zapobieganie popełnianiu przestępstw i wykroczeń oraz innym zjawiskom kryminogennym¹⁶.

Kolejnym zagadnieniem, dotyczącym wpływu samorządu terytorialnego na działalność służb policyjnych, są sprawy związane z możliwością jej dofinansowania przez jednostki samorządu. Artykuł 13 ust. 1 ustawy o Policji odnosi się do głównej zasady finansowania Policji, a mianowicie stanowi, iż koszty związane z jej funkcjonowaniem są pokrywane z budżetu państwa. Umożliwione zostało jednak także dofinansowanie Policji przez samorząd terytorialny. Przepis artykułu 13 ust. 3 ustawy policyjnej stanowi bowiem, iż jednostki samorządu terytorialnego mogą uczestniczyć w pokrywaniu wydatków inwestycyjnych, modernizujących lub remontowych oraz kosztów utrzymania i funkcjonowania jednostek organizacyjnych Policji, a także zakupu niezbędnych dla ich potrzeb towarów i usług. Dodatkowo, na wniosek rady powiatu i rady gminy, liczba etatów Policji w rewirach dzielnicowych i posterunkach Policji na terenie powiatu i gminy może ulec zwiększeniu ponad liczbę określoną według zasad naliczeń etatowych, ustalonych przez Komendanta Głównego Policji. Warunkiem koniecznym do realizacji tego uprawnienia władz samorządowych jest zapewnienie przez nich pokrycia kosztów utrzymania takich etatów w Policji, przez okres co najmniej pięciu lat, na warunkach określonych w porozumieniu zawartym między organem powiatu lub gminy a właściwym komendantem wojewódzkim Policji i zatwierdzonym przez Komendanta Głównego Policji¹⁷.

Zakres możliwości finansowania przez samorządy jednostek policyjnych określa także artykuł 13 ust. 4a ustawy o Policji. Rada powiatu lub rada gminy może bowiem przekazać, na warunkach określonych w porozumieniu zawartym pomiędzy właściwym organem samorządowym a właściwym komendantem powiatowym (miejskim) Policji, środki finansowe dla Policji, stanowiące dochody własne powiatu lub gminy, z przeznaczeniem na rekompensatę pieniężną dla policjantów, których czas służby przekroczył przewidzianą w przepisach normę oraz na nagrodę za osiągnięcia w służbie dla policjantów właściwych miejscowo komend powiatowych (miejskich) i komisariatów, którzy realizują zadania z zakresu służby prewencyjnej. Sposób przekazania środków finansowych dokonywany jest za pośrednictwem Funduszu Wsparcia Policji. Na mocy ustawy z dnia 25 listopada 2004 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz zmianie niektórych ustaw¹⁸ likwidacji uległa forma organizacyjno-prawna środków specjalnych. W efekcie czego, w miejsce dotychczasowych dwóch środków specjalnych utworzono Fundusz Wsparcia

¹⁶ Dz.U. 2011, Nr 287 poz. 1687.

¹⁷ Dz.U. 2011, Nr 287 poz. 1687.

¹⁸ Dz.U. Nr 273, poz. 2703.

Policji, składający się z funduszu: centralnego, wojewódzkiego i Szkół Policji¹⁹. Zgodnie z artykułem 13 ust. 4d ustawy o Policji fundusz ten stanowi państwowy fundusz celowy. Znajdujące się na funduszu środki przeznaczone są na: pokrywanie wydatków inwestycyjnych, modernizujących lub remontowych oraz kosztów utrzymania i funkcjonowania jednostek organizacyjnych Policji, a także zakup niezbędnych na ich potrzeby towarów i usług, rekompensatę pieniężną dla policjantów za czas służby przekraczający ustawową normę oraz na nagrody dla policjantów za osiągnięcia w służbie.

7. PODSUMOWANIE

Przedstawione powyżej unormowania stanowią niewątpliwie o prawnie zagwarantowanej współpracy, pomiędzy poszczególnymi organami zdecentralizowanej administracji publicznej a Policją, w wykonywaniu zadań z zakresu ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego. Celem tej współpracy ma być poprawa bezpieczeństwa na poziomie lokalnym. Rola, jaka została powierzona poszczególnym jednostkom samorządowym wobec Policji, ma mieć przede wszystkim funkcję pomocniczą np. prawo przeznaczenia przez organy samorządowe środków finansowych lub zwiększenia etatów w Policji. Za drugą funkcję uprawnień samorządu wobec Policji uznać należy funkcję kontrolną. Jednakże chodzi tu o kontrolę ograniczoną, nie wpływającą zasadniczo na zawężenie stopnia samodzielności Policji. Przykładem funkcji kontrolnej może być opiniowanie, przez właściwe organy samorządowe, kandydatów na odpowiednie stanowiska w Policji, które pomimo, iż jest ustawowo zagwarantowane, to nie jest w istocie wiążące dla organów policyjnych.

Tak jak w czasie trwania II RP, tak i obecnie, zakres wpływu organów samorządowych na działalność Policji stanowi przedmiot szerokich dyskusji. Można powiedzieć, że dobrze by było, gdyby te dwa systemy: centralizacji i decentralizacji były jednocześnie zastosowane w sposobie organizacji Policji. Można powiedzieć, że faktycznie taka sytuacja obecnie ma miejsce. Przedmiotem spornym, dot. częściowej centralizacji i decentralizacji działalności Policji, jest natomiast określenie stopnia zakresu kompetencji samorządu wobec tej służby porządkowej. Należy jednak pamiętać, iż Policja jest formacją zmilitaryzowaną, posiada strukturę hierarchiczną, jej funkcjonariusze są uzbrojeni, a wykonywane przez nią zadania posiadają specjalistyczny charakter. W związku z czym, pomimo tego, że ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego należy do zadań zarówno samorządu terytorialnego, jak i Policji, to

¹⁹ P. Radziszewski, *Podstawy prawne współdziałania samorządu i policji* [w:] *Samorząd a Policja-Kształtowanie bezpieczeństwa lokalnego*, pod. Red. A. Szymaniaka, Poznań 2007, s. 21.

niewątpliwie realizacja tych zadań przez samorządy i służby policyjne nie może być pojmowana zawsze tożsamo. Dlatego ważne jest zachowanie zdrowego umiaru w przyznawaniu kompetencji samorządowi względem Policji. Formacja ta powinna być jednak bardziej scentralizowana, co nie oznacza, że zupełnie pozbawiona umiarkowanego wpływu zdecentralizowanych organów administracji publicznej na jej działalność.

BIBLIOGRAFIA

LITERATURA:

- Sagan S. (red.), *Prawo policyjne*, Katowice 1992.
Majer P., *Milicja Obywatelska w systemie organów władzy PRL (zarys problematyki i źródła)*, Toruń 2003.
Ciepiela W., Szymaniak A., *Policja w Polsce stan obecny i perspektywy*, Poznań 2007.
Pieprzny S., *Policja, organizacja i funkcjonowanie*, Warszawa 2011.
Szymaniak A., *Samorząd, a Policja-Kształtowanie bezpieczeństwa lokalnego*, Poznań 2007.
Sławik K., *Zarys Systemu prawa policyjnego*, Warszawa 2011.

AKTY PRAWNE:

- Dz. Pr. P. P. 1919, Nr 61, poz. 363; Ustawa z 24 lipca 1919 roku o Policji Państwowej.
Dz.U. 1997, Nr 123, poz. 779 ze zm.; Ustawa a 29 sierpnia 1997 o strażach gminnych.
Dz.U. 2001, Nr 142, poz. 1591; Ustawa z 8 marca o samorządzie gminnym.
Dz.U. 2001, Nr 142, poz. 1592; Ustawa z 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym.
Dz.U. 2001, Nr 142, poz. 1590; Ustawa z 5 czerwca 1998 o samorządzie województwa.
Dz.U. 2004, Nr 273, poz. 2703; Ustawa z 25 listopada 2004 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz zmianie niektórych ustaw.
Dz.U. 2011, Nr 287, poz. 1687; Ustawa z 6 kwietnia 1990 o Policji.
Dz. Urz. KGP, 2004, Nr 16, poz. 105 ze zm.; Wytoczne nr 5 Komendanta Głównego Policji z 20 sierpnia 2004 roku w sprawie zasad organizacji i funkcjonowania posterunku Policji.

Małgorzata Siwek

THE LOCAL AUTHORITIES AND THE OPERATIONS OF THE POLICE

The article refers to the scope of tasks which, currently, have been given to the Polish authorities of decentralized administration with regard to the police operations. The preliminary issues on the mentioned above subject have been explained in the first art of the article. Next, the connections between the local authority and the police have been discussed from a historical point of view. The second part of the article deals with the description of the current legal norms defining the local authorities tasks towards the police. The author's final conclusions on the issues presented in the article constitute its last part.